

บทโครงสร้างเรื่อง (Plot Outline) ภาพยนตร์ เรื่อง **Seek for Return** (ไขความลับ กลับจักรวาล)

องค์ 1

เกิดระเบิดครั้งใหญ่ จากการพุ่งชนกันของ กลุ่มก้อนสสารมืด (dark matter) กับหลุมดำ (black hole) ขนาดใหญ่ ในห้วงอวกาศ ที่บริเวณชายขอบของกาแล็กซี่ทางช้างเผือก ก่อให้เกิดการระเบิดของสสารมืดอย่างรุนแรง ระดับซูเปอร์โนวา ปลดปล่อยรังสีคอสมิก แผลออกไปทั่วจักรวาล ในระยะ 10,000 ปีแสง ส่งผลกระทบต่อกลุ่มวัตถุประหลาดที่โคจรผ่านมาใกล้โลก ทำให้วัตถุเหล่านั้น โคจรแตกกระจายกันออกไป อย่างไร้ทิศทาง หากกลุ่มเทหวัตถุเหล่านั้น เป็นยานอวกาศของพวกเอเลี่ยน รังสีคอสมิก อาจเป็นสาเหตุใหญ่ ที่ทำให้พวกเขาขาดการติดต่อจากกันโดยสิ้นเชิง

ปี พ.ศ.1313 (ค.ศ.770) บนเนินดินสูง ใจกลางป่าดิบแห่งหนึ่ง ซึ่งชนพื้นเมืองที่นั่น เรียกว่า บูคูร์ ใกล้กับเมือง ยอคยาคาร์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ในปัจจุบัน คณะเดินป่า ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองคณะหนึ่ง ขณะตั้งแคมป์พักอยู่บริเวณขอบเนินดินนั้น พวกเขาเห็นปรากฏการณ์ประหลาด ลำแสงสีขาว พุ่งตรงจากฟ้าลงมาที่ใจกลางเนินดินบูคูร์ เมื่อลำแสงนั้นสัมผัสกับผิวน้ำดิน ก็บังเกิดเสียงระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว แผ่นดินสะเทือนราวกับภูเขาไฟระเบิด ก้อนหินก้อนดินพุ่งกระจัดกระจาย ออกไปทุกทิศทาง ทำให้คณะเดินทางต่างหนีเอาตัวรอด แต่มีชาวพื้นเมืองผู้หนึ่ง ที่ยังซุ่มดูเหตุการณ์อยู่ เขามองเห็นประกายไฟฟ้า พุ่งออกจากบริเวณที่มีสิ่งหนึ่งตกลงมา มันพุ่งออกไปทุกทิศทาง พร้อมกับเงาของสิ่งมีชีวิต และหายเข้าไปในป่า

เขามีชีวิตรอด ออกไปเล่าปรากฏการณ์นั้น ให้แก่เจ้าผู้ครองนคร แห่งราชวงศ์ไศเลนทรา (Sailendras) ต่อมาเจ้าผู้ครองนคร ได้เสด็จไปยังสถานที่เกิดเหตุที่บูคูร์ ก็ปรากฏกลุ่มก้อนหินมากมายกองสุมบนใจกลางเนินดิน ราวกับว่าก่อนหน้านั้น มีการรื้อถอนบางสิ่งออกไป จนไม่ปรากฏร่องรอยวัตถุใดๆ หลงเหลืออยู่ สร้างความประหลาดใจให้แก่เจ้าผู้ครองนคร และพระองค์ก็คิดตำริบางสิ่งไว้ในใจ

ปี 1945 เขตอาณานิคมดัตช์ เกาะชวา อินโดนีเซีย

คฤหาสน์แห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโปรโก (Kali Progo) ชายเจ้าของบ้าน วัย 70 ปี ช่างหลวงชาวดัตช์ กำลังควบคุมดูแล คนงานขุดคูโมงค์ใต้ดินของบ้าน คนงานขุดค้นพบ

วัตถุเป็นหินทรงประหลาดสีดำ* ขวางทางเดินอุโมงค์ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ เขาจึงสั่งให้หุบ ออก จนมันมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 นิ้ว แต่มันก็ยังมีน้ำหนักมากเท่าหินก้อนใหญ่ ชาย เจ้าของบ้าน จึงสั่งระดมให้คนงาน ช่วยกันเข็นเอามันไปเก็บไว้ในอาคารเก็บของ ซึ่งห่างจากตัว บ้านไปราว 100 เมตร

ปีเดียวกันนั้น อินโดนีเซียประกาศเอกราช เป็นอิสระตั้งจากจักรวรรดิญี่ปุ่น และ เนเธอร์แลนด์ ทำให้กฤษฎาสน์หลังนั้น ถูกยึดเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลอินโดนีเซีย และมันได้ถูกขายต่อให้เอกชนในเวลาต่อมา

ปี 2014 เขตปกครองพิเศษ ยอกยาคาร์ตา (Yogyakarta) เกาะชวา อินโดนีเซีย ที่ กฤษฎาสน์ รถยนต์คันหนึ่ง วิ่งมาจอดที่ด้านหน้า นีล (Neel) พาลูกสาว ซาราห์ (Sarah) วัย 12 ปี และ ลูกชายชื่อ ริค (Rik) วัย 10 ปี พร้อมด้วยชายชราพิการเป็นอัมพาต นั่งบนรถเข็น ชื่อ วอลเทอร์ (Wolter) ซึ่งเป็นพ่อของ นีล โดยมี ยูริ (Yuri) ผู้เป็นภรรยาของ นีล ออกมารับ และพาเข้าไปในบ้าน

นีล และครอบครัว เป็นฝรั่งชาวเนเธอร์แลนด์ แต่ได้รับความไว้วางใจ ให้ทำหน้าที่เป็นวิศวกรของรัฐบาล ซึ่งจ้างมาเป็นพิเศษ ให้มีหน้าที่ดูแลสิ่งปลูกสร้างที่เกี่ยวกับ พิพิธภัณฑสถาน ที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในเขตเมืองยอกยาคาร์ตา เขาทำงานอยู่ที่นั่นนานหลายปี จึงซื้อกฤษฎาสน์หลังนี้ได้ และพาภรรยา คือ ยูริ มาอยู่ด้วย ต่อมาเขาได้ปรับปรุงบ้านครั้งใหญ่ ให้พร้อมอยู่ แล้วพาลูกและพ่อมาอยู่ด้วย ... วันนี้ เป็นวันแรก ที่ครอบครัวนี้จะได้อยู่พร้อมหน้ากัน

หลังจาก ไปรับลูกๆ และพ่อ ที่สนามบิน มาบ้านเรียบร้อยแล้ว นีล ต้องออกไปทำงานต่อที่ในเมือง เขาจึงขับรถออกไป

มีนักท่องเที่ยว มาเที่ยวชม ที่พิพิธภัณฑสถานเคราดัน หนาตากว่าทุกวัน ส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย มีบรรยายพิเศษด้วย ทำให้วันนี้ มีจำนวนผู้เข้าชมมากมายเป็นพิเศษ และวันนี้ มีเจ้าหน้าที่ใหม่ฝ่ายโยธาเข้ามาทำงานสองคน เป็นชายหญิงฝรั่งชาวต่างชาติ

หลังจากจัดเก็บข้าวของ เข้าประจำห้องต่างๆ เรียบร้อยแล้ว ริค กับ ซาราห์ พาทีมออกไปสำรวจบริเวณบ้าน พวกเขาพบทางเข้าอุโมงค์ที่ห้องใต้ดิน และชวนกันมุดเข้าไปได้นิดหน่อย ด้วยความกลัว จึงพากันออกไปสำรวจที่อื่นต่อไป

ระหว่างทำงานภาคสนาม ช่างมิดเซียม นีล ได้ยินเสียงไซเรนของรถตำรวจ วิ่งไล่คนร้าย แต่เขาไม่สนใจ เพราะที่นั่นมันเกิดเหตุเช่นนี้อยู่บ่อยๆ หลังจากนั้นเขาเข้าไปพักผ่อนอาหารบาย ที่

ห้องอาหาร ปรากฏข่าวจากโทรทัศน์ดาวเทียมว่า มีการโจรกรรมทำลายวัตถุโบราณ เป็นจำนวนมาก ในเวลาใกล้เคียงกัน ก่อนหน้านี้เกิดขึ้นที่ พม่า ต่อมาที่ กัมพูชา และอินโดนีเซีย ลักษณะและร่องรอยการโจรกรรมทำลาย เหมือนกันในทุกที่ คาดว่าเป็นคนร้ายรายเดียวกัน

นี่ด กลับบ้านมาทันกินอาหารค่ำ เขาอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ คำรวจไม่สามารถจับคนร้าย ที่เข้าไปทำลายของในมิวเซียมได้ ซึ่งก่อนหน้านั้น วัตถุโบราณต่างๆ ในมิวเซียม ก็ถูกทุบทำลายในลักษณะเดียวกัน

ระหว่างอาหารค่ำ ริค และ ซาราห์ เล่าเรื่องสิ่งที่พวกเขาไปพบมาในบ้าน ให้นี่ดฟัง นี่ดจึงจำเป็นต้องบอกสิ่งต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในบ้านให้ลูกได้รู้ โดยเฉพาะอุโมงค์ลับ เขาได้ตั้งกฎไว้ว่าห้ามบุคคลภายนอก รู้เรื่องอุโมงค์เด็ดขาด อุโมงค์จะเป็นทางหนีหรือทางรอด หากเกิดเหตุไม่มีในบ้าน นี่ด ออกความเห็นว่าจะจ้างแม่บ้านและพ่อบ้าน ให้มาช่วยงานในบ้าน ทุกคนเห็นด้วย

รุ่งเช้า นี่ด ออกไปทำงานตามปกติ ยูริ ขอติดรถไปด้วย จะไปทำธุระที่มิวเซียม และหาซื้อของอื่นๆ ที่จำเป็น เธอสั่งให้ลูกๆ ช่วยดูแลปู่ และดูแลบ้าน อีกไม่นานจะกลับมา

ช่วงที่ วอลเทอร์ หลับและแม่ไม่อยู่บ้าน ซาราห์ ซวนน้องชายออกไปสำรวจบริเวณบ้าน ต่อ พวกเขาพากันเข้าไปในอาคารเก็บของเก่า ที่ซ่อนอยู่ในป่าหลังบ้าน ที่นั่นพวกเขาพบก้อนหินรูปร่างประหลาด และมันหนักมาก ผลักก็ไม่ขยับ ทั้งๆ ที่ขนาดของมันก็ไม่ใหญ่นัก

ที่มิวเซียม ยูริมีโอกาสพบคนสองคน เข้าใจว่าเป็นสามีภรรยา กัน ชื่อ โอเวน (Owen) และ เฮเลน (Helen) พวกเขาเล่าว่า ได้อาสาทำงานที่มิวเซียมแห่งนี้ ดูแลด้านโยธา เมื่อยูริรู้ว่า พวกเขาเป็นคนชาติเดียวกัน ก็ยินดี และบ่นว่าที่บ้านกำลังปรับปรุงใหม่ ระบบน้ำยังมีปัญหา โอเวน เสนอว่าจะให้พวกเขาไปช่วยซ่อมให้หรือไม่ ยูริปฏิเสธ

ตอนกลางวัน นี่ด พา ฮาร์โต (Harto) และ ซีเตีย (Setia) มาที่บ้าน ตอนนั้น ยูริ กลับมาถึงบ้านแล้ว เธอออกมาต้อนรับ เมื่อแนะนำกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นี่ด ก็ออกไปทำงานต่อ ฮาร์โต กับ ซีเตีย เป็นสามีภรรยา กัน และเป็นชาวพื้นเมืองที่นี่ โชคดีที่พูดภาษาสื่อสารกันได้เป็นอย่างดี

รุ่งเช้า นี่ด ออกไปทำงานตามปกติ เขายังคงทำงานภาคสนามไม่เสร็จ พอพักเที่ยง เขาต้องพบกับหญิงกึ่งดีกึ่งบ้า เป็นชาวพื้นเมืองคนหนึ่ง วนเวียนมาคุยกับเขา พูดเพื่อจ้องเกี่ยวกับมนุษย์ต่างดาว หญิงบ้าเพื่อว่ามีเอเลี่ยนมาจากต่างดาว มาปะปนอาศัยอยู่ในโลกนานนับพันปีแล้ว จึงสามารถปรับตัวเข้ากับมนุษย์บนโลก มันสามารถอยู่ได้ทุกที่บนโลกใบนี้ และพวกเขา

พยายามหาทางกลับตัวของพวกเขา และพวกเขากำลังหาของบางอย่าง แต่ นิด เห็นว่าเป็นเรื่องตลก เขาจึงไม่สนใจ

นิด กลับมาถึงบ้านตอนค่ำ เขาบอกกับ ยูริ ว่า เขาจะต้องไปซ่อมงาน ที่เมืองจำลอง (Taman Mini) และมิวเซียมว้ายัง (Museum Wayang) ที่จาการ์ตา เพราะได้รับแจ้งว่า ที่นั่นถูกพวกโจรกรรมหรือคั่นอีกแล้ว และต้องค้างที่นั่นคืนหนึ่ง ยูริ บอกว่า ระบบน้ำประปาที่บ้านยังมีปัญหาอยู่ นิดบอกว่า ให้รอเขากลับก่อน นิดไม่ต้องการให้คนอื่น เข้ามาอยู่ในบ้านของตน ตอนที่ตนไม่อยู่ นิดบอกว่า ฮาร์โตะ กับ ซีเทีย เป็นคนดี ซื่อสัตย์ เพราะเขารู้จักสองคนนี้มานาน จึงไว้ใจให้อยู่ในบ้านอย่างอิสระ และจะช่วยงานบ้านทุกอย่าง ในระหว่างที่เขาหายไปคืนหนึ่ง ริก ถามพ่อว่า แล้วเรื่องความดิบเถ่ นิดบอกกับลูกว่า ทุกอย่างยังเป็นไปตามกฎ

องค์ 2

ซีเทีย เล่าว่า เธอกับสามี เคยมาทำความสะอาดบ้านหลังนี้ หลายครั้งแล้ว วันนี้ บ้านหลังนี้ดูดีขึ้น แต่น้ำหยุดไหล คงชัดซึ้งจริงๆ วอลเทอร์ ก็ต้องการน้ำทำความสะอาดร่างกาย ยูริ คงรอให้สามีกลับไม่ได้ เธอจึงโทรไปที่สำนักงานประปาของรัฐ ให้ส่งคนมาช่วยซ่อมให้หน่อย ปรากฏว่าวันนี้เป็นวันหยุด พนักงานส่วนใหญ่ไม่มาทำงาน แต่พวกเขาจะหาคนมาแทนให้

ขณะที่พวกเขาเด็กๆ กำลังเล่นสนุกกันที่หน้าบ้าน ก็มีรถวิ่งเข้ามาในบ้าน ชายหญิงสองคน เดินลงมาด้วยชุดพนักงานเทศบาล ยูริ ออกมารับ เธอจำได้ว่า พนักงานสองคนนี้ คือ โอลเวน และ เฮเลน ซึ่งเคยพบที่มิวเซียมมาก่อน พวกเขาบอกว่า ได้รับการติดต่อจากเทศบาลให้มาทำงานนี้ ยูริ จึงเชิญเข้าบ้าน และบอกจุดเสียของระบบน้ำในบ้าน

โอลเวน กับ เฮเลน เป็นคนมีน้ำใจ เธอเล่าว่าวันนี้เป็นวันหยุด เธออยู่ได้นานเท่าใดก็ได้ และยินดีจะช่วยซ่อมแซมส่วนอื่นๆ ให้ด้วย ยูริ จึงเลี้ยงอาหารพวกเขาเป็นการตอบแทน ริก กับ ซาราห์ ก็ชอบพวกเขาด้วย ซาราห์ เพิ่งรู้ว่าพวกเขาเป็นพี่น้องกัน ไม่ใช่สามีภรรยากันอย่างที่เข้าใจ พวกเขามาหางานทำที่นี่ เพราะที่นี่ให้งานและให้เงินที่ดีด้วย

เสร็จงานแล้ว ซาราห์ ยังไม่อยากจะให้พวกเขากลับ จึงพาถูรอบๆ บริเวณบ้าน โอลเวน กับ เฮเลน คุยเรื่องราวต่างๆ แลกเปลี่ยนกับพวกเขา จนเป็นที่สนิทสนมกันดี ระหว่างที่ยูริ กำลังดูแล วอลเทอร์อยู่ ริก พาพวกเขาไปที่ห้องเก็บของหลังบ้าน ที่แรก ซาราห์ไม่เห็นด้วย แต่ก็อยู่ในข้อยกเว้นที่พ่อสั่งห้ามไว้

เมื่อโอเวน และ เฮเลน เห็นหินก้อนนั้น พวกเด็กๆ บอกว่า มันคือก้อนหินก้อนหนึ่ง ที่วางขวางทางอยู่ มันหนักมาก และพ่อก็ไม่ได้บอกอะไรเกี่ยวกับมันด้วย คงไม่มีความสำคัญอะไร โอเวน จึงอาสาย้ายก้อนหินให้ พวกเด็กๆ ก็ไม่ทำอะไร เพราะพวกเขาที่สงสัยเช่นกันว่า โอเวน จะมีแรงย้ายก้อนหินได้หรือไม่

เมื่อไปถึงมิวเซียม สิ่งแรกที่ นิด เห็น คือ ร่องรอยการขุดหรือค้นวัตถุโบราณเหล่านั้น รอยแตก จะเป็นเส้นตรง เหมือนถูกตัดด้วยแสงเลเซอร์ พวกหัวขโมยทั่วไปไม่ทำอย่างนี้แน่

การยกก้อนหินของโอเวน ทำไม่สำเร็จ จึงให้เฮเลนมาช่วย เขาจึงแนะนำให้ใช้วิธีอื่น พวกเด็กๆ ก็อนุญาต เพราะต้องการจะให้ย้ายอยู่แล้ว โอเวน มองเห็นก้อนเหล็กวางอยู่ตรงนั้นพอดี เขาจึงคว้ามันมาทุบไปสี่ห้าครั้ง พวกเด็กๆ กลัวหินกระเด็นใส่ จึงออกไปให้ห่าง ไม่นานก้อนหินก็มีรอยปริแตก แปลกตรงที่ รอยแตกของก้อนหิน เป็นแนวเส้นตรงผ่าก้อนหินออกเป็นสองซีก ริกและซาราห์ รู้สึกแปลกใจ ที่ภายในก้อนหิน มีผลึกหินสีดำทรงหกเหลี่ยม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 นิ้ว

สายตาของโอเวน สองประกายสีเขียวเรืองๆ ออกมา เมื่อเห็นมัน แต่พวกเด็กๆ ไม่ทันสังเกต คูมันเป็นวาวงาม ริก ยื่นมือไปหยิบมัน แต่มันหนักมาก แทบยกไม่ขึ้น โอเวน บอกเด็กๆ ว่า เขาอยู่มิวเซียม เคยอ่านหนังสือ เกี่ยวกับวัตถุนอกพิภพ มันอาจจะเป็นก้อนหินอุกกาบาตอะไรสักอย่างก็ได้ มันมีมวลมากกว่าที่สายตาเราเห็น มันจึงมีน้ำหนักมากกว่าก้อนหินทั่วไป

โอเวน ถูมันเข้ามาในบ้าน ยูริเห็นเข้า รู้สึกไม่พอใจ แอบต่อว่าลูกของเธอ ว่าทำไมพาคนขึ้นไปดูรอบๆ บ้าน ริก บอกแม่ว่า ทั้งโอเวนและเฮเลนใจดี ไม่ใช่คนร้ายสักหน่อย ไม่มีอันตรายใดๆ พวกเขาช่วยย้ายก้อนหินก้อนนั้นให้ด้วย แต่ตอนนี้มันแตกไปแล้ว ซาราห์ ยังบอกแม่อีกว่า หินก้อนนั้น มันคืออุกกาบาต ยูริ เริ่มสงสัยตามที่ลูกบอก แต่ยังไม่แสดงปฏิกิริยาอะไรออกไป เพราะตั้งแต่ซื้อคดีหาสน์หลังนี้มา ก็เห็นมันวางเกะกะอยู่ตรงนั้นตั้งนานแล้ว

และยูริยังไม่อยากจะเสียมารยาทกับแขกมากไปกว่านี้ เธอจึงให้โอเวนเอาผลึกหินเข้าบ้าน และเธอลองยกดู ก็รู้สึกว่ามันหนักมาก เฮเลน อธิบายว่า ตอนมันตกใหม่ๆ มันมีน้ำหนักมากกว่านี้หลายเท่า แต่ตอนนี้มันเบาลงมากแล้ว มันเป็นแรงปฏิกิริยา สวนทางกับแรงโน้มถ่วงของโลก จึงทำให้มันเบา สิ่งที่เฮเลนอธิบาย ทำให้ยูริเริ่มสงสัยแล้วว่า แขกของพวกเขาเป็นใครกันแน่

โอเวน ยกผลึกหิน เดินไปที่เก้าอี้รถเข็นของ วอลเทอร์ แล้วเอามือของวอลเทอร์ สัมผัสกับผลึกหินพร้อมกับมือของเขา สักครู่เกิดแสงสว่างที่มือของโอเวน แสงนั้นผ่านผลึกหินไปยัง

มือของวอลเทอร์ วอลเทอร์ รู้สึกกระตุกทั้งร่าง สร้างความตกใจให้แก่ยูริเป็นอันมาก หาวว่าโอเวน จะทำร้ายพ่อของเธอ แต่ทันใดนั้น อากาศกระตุกของวอลเทอร์ก็หยุดลง เขาค่อยๆ ลืมตาขึ้น ขยับแขนขา และลุกขึ้นยืน เดินออกจากเก้าอี้รถเข็น ความดีใจเข้ามาแทนที่

โอเวน จึงเล่าเสริมให้ทุกคนฟังว่า ผลึกหินนี้ ไม่ใช่ก้อนหินธรรมดาที่อยู่บนโลก มันคือก้อนพลังงานสำหรับใช้กับยานอวกาศ ของพวกต่างดาว มันหลุดและหล่นออกมาตอนยานของมนุษย์ต่างดาวตก ยูริ จึงสรุปว่า พวกเขาคือเอเลี่ยน โอเวน กับ เฮเลน ไม่ปฏิเสธ ทำให้ยูริประศิตประต่อข่าว เหตุการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับการโจรกรรมในมิวเซียม ยูริ รู้สึกกลัวขึ้นมาทันที และบอกให้เด็กอย่าเข้าไปใกล้ แต่โอเวน กับ เฮเลน บอกอย่าวิตกกังวล พวกเขาเป็นคนดี พวกเขาตามหาสิ่งนี้มาเป็นเวลานานมาก และพบมันแล้ว พวกเขาต้องการจะกลับบ้านด้วยสิ่งนี้

จากนั้น โอเวน ก็แสดงแผนที่จักรวาล ถึงสถานที่อยู่ของพวกเขา สร้างความตื่นตะลึงให้แก่ทุกคน โอเวน ขอร้องให้ยูริช่วยพวกเขาด้วย ยูริ เห็นว่าพวกเขาคงจะไม่ทำร้ายคน เพราะยังช่วยให้อวอลเทอร์หายป่วยได้เลย

พ่อคิมิโทศัพท์ มาที่บ้าน เป็นของนี่ล เขาโทรมาเตือนภรรยาว่า ขอให้ระวังตัวเรื่องภัยจากมนุษย์ต่างดาว เฮเลน ส่งสายตาอันวอนยูริ ยูริจึงบอกกับนี่ลว่าเธอไม่เป็นอะไร แต่ขอให้นี่ลรีบกลับบ้านไวๆ

เมื่อยูริให้โอกาสพวกเขา โอเวน จึงขอนุญาตของเธอ ขึ้นไปที่ห้องชั้นบน ใกล้กับที่โถง โดยมี พวกเด็กๆ ช่วย ระหว่างนั้น โอเวน เล่าให้พวกเด็กๆ ฟังว่า ยานของพวกเขา เดินทางด้วยความเร็วเหนือแสง ด้วยพลังงานจากวาร์ป (warp drive) แต่พอเข้ามาในแกแล็กซีทางช้างเผือก ก็ถูกกระแสพายุรังสีคอสมิก ทำให้ระบบการติดต่อสื่อสารของพวกเขา ขาดการติดต่อกับยานลำอื่นๆ แล้วพลัดเข้ามาในวงโคจรของโลก เหตุการณ์เกิดเมื่อกว่าพันปีมาแล้ว พวกเขาจะกลับได้ต่อเมื่อ จะต้องสื่อสารให้ยานแม่รู้ว่า เขาพบก้อนพลังงานแล้ว มันจะเป็นพลังงานที่ยานจะต้องใช้ในตอนขากลับ ถ้าไม่มีมัน ยานของพวกเขา จะไม่กลับมารับ เพราะไม่มีพลังงานพอกลับไปถึงดาวของพวกเขา

ที่ประชุมของตำรวจสากล ร่วมกับกรมตำรวจแห่งจากรัฐ มีผลสรุปทั้งจากภาพถ่ายจากกล้องวงจรปิด และรูปถ่าย ทำให้พวกเขาทราบตัวคนร้าย ที่เข้าโจรกรรมที่มิวเซียมหลายแห่งอย่างแน่ชัดแล้ว

โอเวน ใช้พลังงานจากผลึกหิน เป็นตัวช่วยในการส่งสัญญาณด้วยแสง เพื่อขี้ออก

ตำแหน่ง และพวกเขาอยู่ระหว่างรอคำตอบ ซึ่งไม่สามารถกำหนดเวลาที่แน่นอนได้ว่าเมื่อไร

ป้ายแก่ๆ ของวันนั้น ขณะที่ทุกอย่างกำลังดำเนินไปได้ดี ก็มีตำรวจมาล้อมบ้านของนี่ได้ พวกตำรวจประกาศว่า โอเวน กับ เฮเลน คือผู้ร้ายที่ตำรวจกำลังต้องการ มาหลบซ่อนตัวในบ้านหลังนี้

โอเวน ขอให้ ยูริและพวกเด็กๆ รวมทั้งคนใช้ในบ้านทุกคน ไว้ใจเขา เขากับเฮเลน ไม่ได้เจตนาเป็นคนร้าย เพียงแต่ต้องการค้นหาของสิ่งนี้ ซึ่งอาจซ่อนอยู่ในมิดเดิล หรือในที่ไหนที่พวกเขาสงสัย จนกระทั่งถูกตำรวจตามล่าว่าเป็นคนร้าย พวกเขาจำเป็นจริงๆ ที่ต้องทำอย่างนั้น เขาทำมานานแล้ว และก็ทำมาหลายเมืองแล้ว

ตำรวจยื่นข้อเสนอลให้คนร้ายมอบตัว ขณะที่โอเวน ต้องการเวลาเพื่อติดต่อยานแม่ พวกเขาจะไม่ทำอะไรให้เจ้าของบ้านเดือดร้อน เพียงแต่ขออาศัยเวลา รอให้มีคนมารับเขากลับบ้านเท่านั้นเอง นี่เป็นโอกาสสุดท้ายที่พวกเขาต้องการ ยูริ ก็ไม่แน่ใจตนเองเหมือนกันว่า จะเห็นใจพวกเขาหรือจะปฏิเสธพวกเขาดี แต่เธอก็ไม่มีทางเลือก

เวลาผ่านไปราวครึ่งชั่วโมง ตำรวจต่อรองถ้าคนร้ายไม่ออกมา จะส่งตำรวจเข้าไปจับกุม โอเวน บอกกับยูริว่า เขาจำเป็นต้องอ้างกับตำรวจ เพื่อซื้อเวลา โดยขอให้พวกเขาและทุกคนในบ้าน เป็นตัวประกัน ทุกคนเห็นใจและตกลง โอเวนจึงบอกตำรวจไปว่า ขอให้ตำรวจเลิกกลับไป เพราะพวกเขามีตัวประกัน จากนั้น โอเวนกับเฮเลน จึงถือคูปริศเข้าออกของตัวบ้าน ให้แน่นหนา

เวลาผ่านไปอีกครั้งชั่วโมง ยูริ ไม่ต้องการให้สถานการณ์เลวร้าย ดำเนินต่อไปนานกว่านี้ เธอจึงแอบปรึกษากับ ริค และ ซาราห์ว่า จะพาหนีออกไปทางอุโมงค์ลับในตอนค่ำ ตอนที่โอเวนและเฮเลนเผลอ อุโมงค์ลับจะพาคนในบ้าน ไปออกที่ป่าหลังบ้าน แต่ริคกับซาราห์ไม่เห็นด้วย พวกเด็กๆ ไม่อยากจะทำโอเวนไป ยูรินั้นมันเป็นคนร้าย แต่พวกเด็กๆ ไม่เชื่อ

พวกเด็กๆ ซัดแย้งกับแม่ โดยบอกความเห็นที่ เราควรบอกความจริงเรื่องอุโมงค์ลับ ให้โอเวนหนีไปจะดีกว่า แต่แม่อ้างว่ามันคือกฎที่พ่อตั้งไว้ อุโมงค์ลับนั้น จะไม่ให้ใครรู้เด็ดขาด นอกจากเจ้าของบ้าน แม้กระทั่ง ฮาร์โด้กับซีเทีย ก็ไม่ให้รู้ ริคกับซาราห์ รู้สึกกังวล ขณะที่ยูริได้เถียงกับลูกๆ ตำรวจพร้อมอาวุธครบมือ แอบเข้ามาในบ้านได้แล้ว

โอเวน ส่งสัญญาณแสงซ้ำออกไปอีกครั้ง เพื่อรอสัญญาณตอบกลับจากยานแม่ ซึ่งไม่รู้ว่า จะนานเท่าไร ทั้งโอเวน กับ เฮเลน จึงต้องรอเท่านั้น โดยถ่วงเวลารอให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้

โอเวน เก็บผลึกก้อนหินไว้กับตัว หลังจากที่เขาได้มันมาแล้ว ผลึกหินก้อนนี้ มันมีน้ำหนักเบาขึ้น เขากับเฮเลนรู้ถึงคุณสมบัติของมันดี เกี่ยวกับผลึกพลังงานก้อนนี้ ดังนั้น โอเวน จึงต้องเก็บมันไว้กับตัวตลอดเวลา

โอเวน สั่งให้ เฮเลน ฝ้าคูหน้าจอสัญญาณจากวิทยุสื่อสารของพวกเขา ส่วนเขาจะลงไปดูเหตุการณ์ข้างล่าง

ขณะที่เขาลงไป โอเวน เผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ 3 นาย พร้อมอาวุธครบมือ โอเวน บอกว่าอย่างไร แต่ตำรวจไม่เชื่อ เมื่อยิงออกไป กระสุนถูกคูดหายเข้าไปในก้อนหินผลึกสีดำ และเกิดแรงปฏิกิริยา ปลดปล่อยพลังงานออกมา แรงแนั้นถีบตำรวจกระเด็นไป กระแทกกับข้างฝา ตายทันที ตำรวจอีกสองนาย ยิงตอบโต้อีก ก็โดนแรงกระแทกตายอีก ตำรวจที่เหลือจึงล่าถอยออกจากบ้านโดยเร็ว

ผลึกหินสีดำเปลี่ยนไป มันเริ่มขยับตัวเองได้และน้ำหนักก็เบาขึ้น

คำแล้ว ตำรวจวางแผนว่า ต่อไปจะใช้ความรุนแรงและขั้นเด็ดขาด นีล กลับมาพอดี และต้องการจะเข้าไปในบ้าน แต่ตำรวจกันไม่ให้เข้าไป

หัวหน้าตำรวจ เอาข้อมูลภาพถ่ายของคนร้ายออกมาให้นีลดู และตำรวจที่ถอยออกมา ก็ยืนยันว่า คนร้ายอยู่ในบ้านจริงๆ นีล จำเป็นต้องบอกความลับแก่ตำรวจ เรื่องอุโมงค์ลับ และเขาต้องการอาสาเข้าไปในบ้าน เพื่อพาลูกเมียและคนในบ้าน หนีออกมาทางอุโมงค์ แต่ตำรวจปฏิเสธ ให้เหตุผลว่ามันเสี่ยงเกินไป และว่า ถ้าภรรยาและลูกคิดจะหนี พวกเขาคงหนีออกมาได้แล้ว แต่พวกเขาถูกจับเป็นตัวประกัน ตอนนี้ตำรวจก็ยังไม่รู้จักประสงค์ที่แท้จริงของคนร้าย ว่าพวกเขาต้องการอะไรกันแน่ จึงยังอยู่ในบ้านหลังนี้

หัวหน้าตำรวจ คาดว่าคนร้ายยังไม่รู้เรื่องอุโมงค์ลับ เพราะถ้ามันรู้ มันอาจหนีไปแล้วก็ได้ เขาจึงวางแผน ส่งตำรวจปลอมเป็น โอเวน ลอบเข้าไปในบ้าน ผ่านทางอุโมงค์ลับ พร้อมด้วยตำรวจหน่วยจู่โจม จำนวน 5 นาย

ภายในบ้าน ฮาร์โตรี กับ ซีเทีย จัดอาหารให้ทุกคน กินพร้อมกันบนโต๊ะ แต่โอเวน ยังไม่ไว้วางใจสถานการณ์ เพราะเขาแอบเห็น ยูริ คุยโทรศัพท์กับคนข้างนอก เขาให้ เฮเลน นั่งกินข้าว และจับตาดูพวกเขา ทำให้บรรยากาศความสัมพันธ์ เริ่มขุ่นมัวขึ้น ส่วนโอเวน ออกไปเดินสำรวจคูให้ทั่วบ้าน เขาจำเป็นต้องตัดสายโทรศัพท์ที่ออก

โอเวน โผล่มาจากห้องใต้ดิน และเข้าไปในห้องอาหาร ขณะที่ทุกคนกำลังรับประทานอาหาร

อาหารคำกันอยู่ โอเวนบอกว่า เขารู้แล้วว่าในบ้านมีอุโมงค์ลับ ยูริทำหน้าที่ไม่ดีเพราะความลับถูกเปิดเผยแล้ว โอเวน บอกกับทุกคนว่า เพื่อความปลอดภัย เขาตัดสินใจจะปล่อยให้ ริค ซาราห์ และ วอลเทอร์ หนีออกไปทางอุโมงค์ นอกนั้นต้องอยู่กับเขา จนกว่าจะเสร็จภาระกิจ นี่เป็นข้อเสนอที่ดีที่สุดแล้ว ยูริ ตอบตกลง แต่เฮเลน แย้งกับพี่ชายว่า ไม่ควรทำเช่นนั้น

แต่ยังไม่ทันได้ทำอะไร โอเวน อีกคนก็โผล่เข้ามาในห้อง เฮเลน สับสนอยู่ครู่หนึ่ง ว่าโอเวน ตัวจริง คือคนไหน

ในที่สุด โอเวนตัวปลอมรู้ตัว ฉวยโอกาสชักปืนยิงโอเวนตัวจริง กระสุนถูกจุดเข้าไปใน ผลึกหิน โอเวนตัวปลอม ถูกพลังจากผลึกหินกระแทกร่างและจนไม่มีชีวิต ความรุนแรงจากปฏิกิริยาของผลึกหินดูเหมือนว่า มันรุนแรงกว่าครั้งก่อน และน้ำหนักของมันก็เบาขึ้นอีกด้วย จนโอเวนรู้สึกได้ ตำรวจหน่วยจู่โจม ที่ซ่อนตัวตามมาในอุโมงค์ เห็นเหตุการณ์ จึงรายงานความเสียหาย พวกเขาได้รับคำสั่งให้เลิกภารกิจ ถอยกลับออกจากบ้านหลังนั้น

สิ่งที่โอเวน ได้ยินเกี่ยวกับอุโมงค์ลับ เขาคิดว่าถ้าในบ้านนี้มีทางออกของอุโมงค์ลับจริง นั่น ซึ่งอยู่ข้างนอก ก็ต้องรู้ว่าทางเข้าออกของอุโมงค์อยู่ตรงไหน เป็นอันตรายต่อพวกเขา โอเวน จึงค้นหาความลับจากพวกเขาได้ว่า ทางเข้าอุโมงค์ลับอยู่ตรงไหนของบ้าน

โอเวน สั่งให้ ฮาร์โด้ ช่วยจัดการศพ ระหว่างนั้น ผลึกก้อนหินสีดำ เบาเหมือนก้อนกระดาษ จนสามารถโยนลอยตัวได้ ปრაกฏแก่สายตาของทุกคน ยูริ รู้สึกเป็นกังวลมากกว่าใครๆ กอดลูกไว้แน่น โอเวนอธิบายว่า ที่มันเป็นเช่นนี้ เป็นเพราะมันดูดพลังงานที่มากกระทำต่อมัน แล้วมันแปรเป็นแรงต้านแรงโน้มถ่วงของโลก

โอเวน สั่งให้เฮเลน ยึดโทรศัพท์ของยูริและของเด็กๆ ไว้ และสั่งให้ทุกคนอยู่แต่ในบ้าน อย่าออกไปจากบ้าน คราวนี้ พวกเขาเด็กๆ มองเห็นความชั่วร้ายของโอเวนกับเฮเลนแล้ว จึงรู้สึกหวาดกลัวมากขึ้น

ตำรวจหน่วยจู่โจม หลังออกมาพ้นจากอุโมงค์ และกลับเข้าฐานพักแล้ว พวกเขายืนยันให้หัวหน้าตำรวจทราบอีกครั้งว่า อย่างยิ่งใส่คนร้ายนั้น มันมีพลังลึกลับ รองหัวหน้าตำรวจวางแผนว่า จะยิงระเบิดควันใส่ และบุกเข้าไปจับตัว แต่นั่น แย้งว่า ทำอย่างนั้นไม่ได้ ตัวประกันจะเป็นอันตราย หัวหน้าตำรวจเห็นด้วยกับนั่น

โอเวน กับ เฮเลน ช่วยกันตั้งกลองวงจรมืดในที่ต่างๆ พร้อมตรวจดูอาวุธ หรือสิ่งที่จะใช้เป็นอาวุธ เมื่อพบก็ทำลายมันเสีย ด้วยอุปกรณ์เลเซอร์ที่อยู่ในมือ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ขึ้นเตี้ยด้วยกันกับ

ที่ใช้ผ่าตัดวัตถุต่างๆ รวมทั้งโลหะ ก้อนหิน

โอเวนกับเฮเลน บอกให้ ริก พาพวกเขาลงไปข้างล่างที่ห้องใต้ดิน ที่ปากอุโมงค์ เขาวางกับระเบิดไว้ที่นั่น เพื่อป้องกันไม่ให้ตำรวจหรือใครๆ ผ่านเข้ามา ยูริรู้เข้า เธอก็วิตกกังวลมากขึ้น เพราะไม่สามารถส่งข่าวออกไปบอกนี่ได้เลย ถ้านัดแอบเข้ามาตอนนี้ ก็อาจโดนกับระเบิดได้

ตำรวจยังคงล้อมคฤหาสน์อยู่ รอหน่วยจู่โจมพิเศษของทหาร จนกระทั่ง 04.00 น.

โอเวน ยังคงนั่งเฝ้าดูที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ บนห้องชั้นบน เพื่อดูว่ามีสัญญาณตอบรับเข้ามาหรือยัง คนในบ้านที่นอนรวมกันอยู่ชั้นล่าง ต่างพากันหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย รวมทั้งเฮเลนที่นอนเฝ้าดูพวกเขา ก็เผลอหลับไปด้วย ปล່อยให้ วอลเทอร์ เดินเล็ดรอดออกมาจากบ้าน เขาเดินตรงเข้าไปหากลุ่มตำรวจ นิด รู้สึกดีใจมาก ที่เห็นพ่อออกมาได้โดยบังเอิญ ตำรวจรีบออกไปรับทันที

หัวหน้าหน่วยทหารจู่โจมพิเศษ มาถึงที่ฐาน วางแผนกับตำรวจ เพื่อเข้าไปชิงตัวประกันในบ้านหลังนั้นอีกครั้ง แต่ยังไม่บอกว่าจะเข้าไปอย่างไร

เสียงเอะอะข้างนอก ทำให้ยูริรู้สึกตัว แอบเห็นพ่อหลุดออกไปจากบ้านได้แล้ว เธอรู้สึกโล่งใจขึ้นอีกนิด ยูริรวบรวมความกล้า ต้องทำอะไรสักอย่าง แม้ต้องเสี่ยงก็ยอม เพื่อพาลูกๆ ออกจากบ้านนี้ให้ได้ ยูริแอบกระซิบแผนกับ ฮาร์โตรีและซีเทีย

ยูริตอบทำร้ายเฮเลน ด้วยการคว่ำไม้เบสบอล ตีที่หัวของเฮเลน แต่เธอไหวตัวเสียก่อน แต่ไม้เบสบอลก็พลาดไปถูกลำตัว เธอรู้สึกเจ็บมาก ป้องกันตัวลำบาก ฮาร์โตรีกับซีเทีย ฉวยโอกาสนั้น ช่วยกันมัดมือเท้าของเธอไว้กับเก้าอี้ และก็ไม่ลืมมัดปากเธอด้วย

ส่วน โอเวน ซึ่งกำลังสาละวนกับการติดต่อกับยานแม่อยู่ ตอนนี้พวกเขาได้รับสัญญาณแล้ว ได้ยินเสียงซุกซลักข้างล่าง เขาจึงตะโกนเรียก เฮเลน แต่ไม่ได้ยินเสียงตอบรับ

ยูริ รีบส่งริกกับซาราห์ ออกจากบ้านไปก่อน พร้อมกับซีเทีย ส่วนเธอกับฮาร์โตรี ยังอยู่ในบ้าน

ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษ จำนวน 10 นาย เข้าทางหน้าบ้านได้แล้ว อีก 5 นาย กำลังเข้าทางอุโมงค์ พวกเขาถูกสั่งกำชับ ห้ามยิงคนร้ายด้วยกระสุนปืนเด็ดขาด แต่ให้ยิงด้วยลูกคอก

เมื่อโอเวนลงมาจากข้างบนบ้าน พบว่า พวกตัวประกันกำลังหนีออกไปสามคน เขาโกรธมาก และยิ่งโกรธมากยิ่งขึ้น ที่เห็นเฮเลนถูกมัด โอเวนจึงเข้าไปจะช่วยเฮเลน แต่ก็ถูกยูริ

ขัดขวางไว้ เขาจึงจำเป็นต้องทำร้าย ยูริ และ ฮาร์โตะ จนบาดเจ็บ แล้วไปแค้นตีให้เฮเลน ระหว่างนั้น ยูริ ได้สติ รีบลากตัวฮาร์โตะ หลบไปให้พ้นจากตรงนั้นก่อน ทำให้โอเวนสะดุด ไม่รู้จะทำอะไรก่อน เสียงสัญญาณข้างบนก็ดังขึ้น ขาของเฮเลนข้างหนึ่ง ก็ยังติดอยู่ที่เก้าอี้ เขาตัดสินใจไม่เสียเวลากับตัวประกัน เฮเลน ตะโกนว่าให้รีบไปที่เครื่องรับสัญญาณ ไม่ต้องเป็นห่วงเธอ

ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษ 10 นาย เข้ามาในบ้านได้แล้ว อาวุธครบเตรียมพร้อม ขณะที่อีก 5 นาย กำลังบุกเข้าทางอุโมงค์

ระหว่างหลบอยู่ในที่ซ่อน ยูริ แอบเห็นว่าลูกๆ ออกไปพ้นตัวบ้าน ปลอดภัยดีแล้วพอดี ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษ ก็รุกกันเข้ามา ยูริ ตะโกนว่าอย่ายิง เพราะคิดว่าพวกเขาจะใช้ปืน เสียงตะโกนของยูริ กลับเป็นประโยชน์แก่ เฮเลน เฮเลนรีบหลบไปให้พ้นจากปลายจวกได้อย่างหวุดหวิด

ขณะที่ ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษ 5 นาย ไล่เข้ามาตามอุโมงค์ ใกล้จะถึงห้องใต้ดินแล้ว

จมองถูกยิงใส่เฮเลนไม่ยิง ขณะที่ปืนของเธอ หล่นที่พื้นห่างออกไป เธอตัดสินใจ เหวี่ยงตัวหลบไปยับป็น แต่เธอก็ถูกยิงที่ขา ร้องเสียงหลงให้ช่วย

โอเวน ได้ยินเสียงร้องของ เฮเลน เขาเป็นห่วงน้องสาว จึงละจากการตอบรับสัญญาณไว้ชั่วคราว ลงมาที่ชั้นล่าง เพื่อมาช่วยเฮเลน

เฮเลน พยายามกระโดดลงกระดานไป จนคว่ำป็นได้สำเร็จ เธอเห็นว่าสถานการณ์ไม่ดี จึงยิงโต้ตอบเจ้าหน้าที่อย่างไม่ยั้งมือ พร้อมกับตะโกนให้ โอเวนหลบไป เจ้าหน้าที่ตายไป 3 นาย แต่ เฮเลน ก็ถูกรุมยิงได้อย่างหนัก จนร่างเต็มไปด้วยลูกดอก และสิ้นใจในเวลาไม่นาน น้ำเมือกใสๆ ไหลซึมออกมาทั่วร่าง โอเวน เสียใจมากที่ไม่สามารถช่วยน้องสาวไว้ได้ เขาเห็นว่าอยู่ในสถานการณ์เสียเปรียบ เขาจึงหนีขึ้นข้างบน

ยูริ บอกให้ ฮาร์โตะ หนีออกไปโดยเร็ว ส่วนเธอรีบวิ่งไปที่ชั้นล่าง ที่ห้องใต้ดิน เพื่อจะไปตักบอก ไม่ให้ใครก็ตาม ที่จะผ่านเข้ามาในตัวบ้าน เธอเห็นเงาของคนใกล้เข้ามาที่ปากอุโมงค์แล้ว ยูริ จะต้องรีบไปให้ถึงก่อนที่ทุกอย่างจะสายไป

ที่จมองนิเตอร์วิทยุสื่อสารของโอเวน มีข้อความแสดงการตอบรับแล้ว ขณะที่เจ้าหน้าที่วิ่งตามเขาขึ้นมา โอเวน ตัดสินใจกระโดดจากหน้าต่างลงไปข้างล่าง ... เป็นเวลาเดียวกันกับ เสียงระเบิดดังขึ้นจากห้องใต้ดิน มันระเบิดบ้านทั้งหลังจนพังยับ ฝุ่นและเพลิงลุกไหม้ท่วมบ้าน

เสียงตะโกนร้องของนิด กับ ชี้เทีย ตั้งขึ้นอย่างน่าเวทนา เพราะ ยูริกับฮาร์โต ยังติดอยู่ในบ้าน

องก์ 3

โธเวน กระเด็นออกไปนอนกึ่งที่พื้นกลางทุ่งหลังบ้าน เขากำผัดกลีต๋าไว้แน่น ในขณะที่มันเริ่มตื่นไหว

ขณะนั้น มีแสงสว่างวาบเป็นสายบนท้องฟ้า แล้วมาหยุดอยู่เฉยๆ กับตัวบ้าน มองเห็นวัตถุประหลาดนั้นไม่ชัด เพราะแสงจ้าเกินไป แต่คาดเดารูปทรงได้ มันคล้ายตรีศูร อาวุธของหนุมาน ทั้งเจ้าหน้าที่ทหารตำรวจที่เฝ้าดูอยู่ที่ฐาน ต่างตะลึงกับปรากฏการณ์บนท้องฟ้า เพียงครู่เดียว วัตถุประหลาดนั้นก็ลอยหายไบบนท้องฟ้า ไม่ทิ้งร่องรอยอะไรเหลือไว้ให้เป็นข้อพิศูจน์ว่า แท้จริงมันใช่ยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาวหรือไม่ คงมีแต่แสงทองเริ่มทอแสงจากขอบฟ้า เป็นสัญลักษณ์อรุณรุ่งของวันใหม่

เมื่อกลุ่มหมอกฝุ่น ควณไฟจากการระเบิดเบาบางลง ทุกคนก็มองเห็นร่างของคนคนหนึ่งกำลังพยุงตัวเองเดินโซเซออกมา เขาคือ ฮาร์โต นั่นเอง ชี้เทียวิ่งเข้าไปรับ นิดรู้สึกดีใจไปด้วย แต่ก็ทำใจไว้แล้วว่า ยูริ คงไม่รอดแน่นอน ริก กับ ซาราห์ ถามพ่อว่า แม่จะรอดหรือไม่ นิด ไม่ตอบ

หัวหน้าตำรวจและตำรวจผู้ติดตามอีก 2 นาย วิ่งตามคนร้ายมาถึงจุดที่ โธเวน กระโดดหนีออกมา พบแต่รอยเท้า และรอยเมือกเลือดใส่ชั้น ไม่รู้ว่าเขาหายไปไหน

จบ.